

Vladislav Pecháček se narodil v roce 1959 v Karlových Varech. Už v dětství ho výrazně ovlivnila hudba a pobyt v přírodě. Jako kluk jezdil na čundry, k rybníkům a pod stan, kde obdivoval starší kamarády, kteří večer hráli na kytary. Právě tehdy v něm vznikla touha nejen na kytaru hrát, ale především ji jednou sám vyrábět.

V roce 1974, v patnácti letech, se rozhodl o své budoucí profesi. V té době existovalo v tehdejším Československu jediné místo, kde se dal obor výroby strunných nástrojů studovat – Luby u Chebu. Jinde se vyráběly klavíry, dechové či bicí nástroje, ale kytary výhradně v Lubech. Podal si přihlášku a nastoupil na místní učiliště, kde se obory dělily na houslaře, kytaráře a smyččáře. Byl přijat na obor kytarář, o který měl od začátku největší zájem.

Řemeslo ho bavilo a rychle se v něm zdokonaloval. Díky své pracovitosti a talentu byl během studia vyhlášen nejlepším učněm oboru, což mělo později významný vliv na jeho další profesní směřování. Po vyučení následovala povinná vojenská služba, kterou však neabsolvoval běžným způsobem. Díky dlouhodobému sportovnímu vedení a úspěchům byl zařazen do armádního sportovního klubu Dukla, kde sloužil v Nitře a Trenčíně.

Sport byl po dlouhá léta nedílnou součástí jeho života. Od dětství se věnoval atletice, později vzpírání, ve kterém dosáhl výrazných úspěchů. Zúčastnil se okresních, krajských i republikových soutěží a získal medaile z mistrovství České republiky, Československa i Slovenska. Ve vrcholovém sportu však skončil ve věku 21 let, když odmítl pokračovat za podmínky užívání anabolických steroidů. Rozhodl se dát přednost zdraví a návratu ke své původní profesi.

Po návratu z vojny nastoupil do národního podniku Cremona Luby, tehdy jednoho z největších výrobců hudebních nástrojů v Evropě, který zaměstnával přibližně 650 pracovníků. Zpočátku pracoval na výrobě kytar v sériové produkci, postupně se však díky svým schopnostem dostal na prestižní oddělení koncertních kytar, kde pracoval pouze malý tým zkušených řemeslníků. Zde se věnoval ruční výrobě nástrojů vyšší kvality, určených náročným muzikantům.

Část své profesní dráhy strávil také v Německu, kde vyráběl kytary pro zahraniční klientelu. Po čase se však rozhodl vrátit zpět do Čech, protože mu nevyhovovalo dojíždění ani pracovní režim. Pokračoval v zakázkové výrobě a spolupracoval mimo jiné se soukromou dílnou Honzy Schneidera. Kytarářství se věnoval po celý svůj pracovní život, převážně výrobě koncertních a mistrovských nástrojů na zakázku.

Během své kariéry vyráběl nástroje i pro známé osobnosti české i zahraniční hudební scény, mezi nimi například Lenku Filipovou či Jiřího Schmitzera. V Německu se podílel také na výrobě nástrojů pro hudebníky z okruhu světově známých interpretů.

Vedle práce byl vždy silně orientován na rodinu. Se svou manželkou Evou žije více než čtyřicet let, společně vychovali jednovaječná dvojčata, která vedli ke vzdělání, sportu i hudbě. Oba synové vystudovali vysoké školy, mají vlastní rodiny a úspěšné profesní dráhy.

V současnosti je Vladislav Pecháček v důchodu. Svůj čas věnuje rodině, vnoučatům, zahradě a pěstování rostlin. Přestože už aktivně nepracuje, kytary pro něj zůstávají symbolem poctivého řemesla, celoživotní práce a osobní identity.